

ΧΑΡΙΝ ΠΕΡΙΕΡΓΕΙΑΣ

ΕΝΑ ΠΑΛΙΟ ΠΡΟΙΚΟΣΥΜΦΩΝΟ

Αντιγράφουμε εδώ, χάρη τών άγνωστών μας, ένα παλιό προικοσύμφω-
νο, κλημένο στη Σύρο κατά το έτος 1675. Είπε περίεργα για τόν πρώτο
πού έγρασαν και έπρωκίσαν τίς κόρες των οί προγόνου μας :

«Έν όνοματι τής 'Αγίας Τριάδος και τής Κοκκίνας, προστάτιδος
τής Σύρου.

Πρωικοσύμφωνο τής πρώτης μας κόρης Κατής, θυγατρός τού
Κωνσταντάκη τής Σμαράγδας και τής μακαρίτισσας τής γυναίκος
μου Πιπινιώσας, ήτις θά πάρη νόμιμον σέβρον τών Ντεμωμανώνου
τού Κωνσταντάκη Μανωλάκη και τής Πιπινίας Βαρβαρίσας.

Έν πρώτους δίδωμεν από τα φύλλα τής ζωδιάς μας τήν εσχήν νά
τρισευχθήσων και νά πολυχορηήσων.
Αυτέρον δέ τέσσερα εικονοματια, τó πρώτον εις έβλον δειανόν
και γυρνόν άνω δάκτυλα και τ' άλλα τρία εις άριόδαια.

Τρία έσοχία, τα δύο μικρά και ένα μεγάλον.
Δύο μικρά άποικιανά, αστοιχιά, άποικίτη και
απόικητα.

Δύο μεσοφύρα όλογερα και μετογαδιασμένα.
Έναμη ζευγαρι κάπες.
Ένα φουστάνι από ποίτη φουτό. 'Άλλο ένα
άπό σιαζονέτο τής μακαρίτισσας τής γιαγιάς μου.
Μία φασαία για τό κάλοφύζου.

Δύο ζευγη πλάστια, τό ένα μελοκίονο.
Σαράντα πέντε πιτζε βραζουζάνα και πέντε τών
βάνισο τού παππού μας άλλη τόση.
Τού γαιτρού κα σκούφια, νά τήν φορή δέ
βραδιά περι βραδιά, για νά μιν τριτηρή.

Δύο ποικάλια ζαστράν τής μακαρίτισσας τής
γιαγιάς μου. Δύο φουστάνια τού καφέ ροματιένου.
Τό άμπελίτητο με δύο ζεύγια, τρεσ, αστοιχιά
και άποικητο.

Τρεσ βελόνες τής κούτσας.
Ένα ζευγη ροματιένου.
Ένα στομάχι πλάσιμένο, τής μακαρίτισσας
τής γιαγιάς μου, από φύλλο, κάλαμάρύλλο.
Ένα όλογο ροματιένου και άλλον έναν από τε-
νεζέ. Ένα κιάδι.

Τρία ριάλια, πέντε παρόδες και τρία άστρα.
Μαζέ δέ με όλα αυτά, πού τούς κάνουν τούς
πρώτους υλοκομήφδες στη Σύρο (1), τήν μίαν κά-
μαρον τού παππού τού ζωδιούσας, κα άμα πε-
θίσαν για κα τό παππού τής Κατής, όλα τό παπί,
'Ακόμα δέ και αυτά, Δύο κάπτες, ένα πετινά,
έξισο αβγά.

Ένα κόσκινο κομμάτι, ένα μνηστήριλα σαπίτια μακαρίονα και άν
προτάσιμε, θά κώμιμε και άλλα τόσα.
Δύο όζάδες ληές και πέντε όζάδες χιαμιά.
Δύο βάζονα κάπαρι.
Δύο τούζίνες γαύτες.
Σαράντα καλονα κρομμιάδια.

Όλα αυτά νά τά κώμιον βάλισσα, νά τρών, νά πίνον, νά φλε-
ντόν όλα τό όκατόμαρον, πιατόδες, νάχη και όλα τό σιαμπερό και
οί πού κοντά γειτόνοι.

Ο Πηθερός
ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΚΗΣ ΤΗΣ ΣΜΑΡΑΓΔΑΣ

κεφάλια τών ανθρώπων.

«Τήν ίδια μέρα με τήν εμφάνισι τού κομητιου αυτού, οί γιατροί
τού άρροστων Μαζαρίνου τών απλήλιων και τού τιναν πώς θά
πέθαν.

«Ο Μαζαρίνος όμως τούς απάντησε άτάραχος :
—Αυτός ο κομητής, αντί νά μέ φοβίστη, μου περιούλη μεγάλη
τιμή!...»

Τόν ίδιο όφο προξένισαν στό Λιό και ο κομητής
πού γερνοσθηκε κατά τό έτος 1860.

Οί περισσότεροι κάτοικοι τών Παρισίων κατέλη-
φθησαν από πανικό και έσπευδαν νά κληροδοτήσουν
τήν περιουσία τους στους καλογέρονες, νά εξουσιολο-
γήθω τά όμαγμάτια τους και νά μεταλλάθων.

Στήν Έθνική Βιβλιοθήκη τών Παρισίων, μάάλιστα,
επάσχη ένα έντυπο τής εποχής αυτής με τήν ακόλουθη
έπιγραφή:

«Οαύμα πρωτοφανές και πρωτόκουστο! Στη Ρο-
μη μα κατά γέννηση ένα αυγό, έπίνω στο όποιο εινε
χαραγμένη ή εικόνα τού κομητιου!»

Και τό παράδοξο αυτό γεγονός—κατά τόν γρά-
φοντα, πάντοτε— τό ποιοποίησε κι' ο ίδιος ο Πάπας
και ή εφευρεσμένη τότε στην Ρώμη Βασίλισσα τής
Σουηδίας.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΕ

Τά κόζακια αυτά εινε γνωστά από τόν πρώτον χριστιανικών
ζεύρον και άποικητόν για τούς χριστιανούς σύμβολο τής 'Αναστά-
σιος τού Σωτήρος.

—Στη Γερμανία τά αυτά βάφονταν με διάφορα χρώματα, άλλα
στούς περισσότερους λαούς επεγράφητο τό κόζακινο, τό όποιο εινε
δείγμα χαράς και συγχρόνως άπεινούει τό αίμα πού χύθηκε άτ'
τίς πληγές τού Χριστού.

—'Άλλοτε, έπειδή λόγω τής νηστείας, έμαζεύοντο πολλά αυγά,
οί χριστιανοί τάπαρων και τά πήγαναν τό Μεγάλο Σάββατο στην
έκκλησία για νά ευλογηθών από τούς ιερείς.

—Ο Πατριάρχης τής Κωνσταντινουπόλεως έξ άλλων συνήθιζε
κατά τήν ημέρα τής Αναστής νά μοιράζη στους έπισκέπτες του αυγά
έπιχρωσμένα.

—Τήν ίδια συνήθεια είχαν και οί βασιλείς τής Γαλλίας, Λουδο-
βίκος ΙΔ' και ΙΕ', οί όποιοι επίσης προσέφεραν στούς αυλικούς των
έπιχρωσα αυγά.

—Για τό χρώμα τών πασχαλίνων αυγών ύπάγχει και ή ακόλουθη
παλιά παράδοση:

—Μία μέρα κάποιος Χριστιανή άντάμωσε στο
δρόμο μια Έβραία, πού έπιζε νάχη στην ποδιά τής
άβραμα αυτή, και τής ειπε :

—Τάαυτες : 'Ο Χριστός άναστήθηκε !..

—'Η Έβραία όμως δεν πίστεψε τήν είδηση και
τής απάντησε ειρωνικά :

—'Αμα κοκκινισον τ' αυγά πούζω στην ποδιά
μου, τότε θα βεβαιωθώ πως ο Χριστός άναστήθηκε.

—Τότε τ' αυγά τής βάφραην έξωρα κόζακινα
και από τότε επεγράφη η συνήθεια νά τά βάφρον
με τό χρώμα αυτό, συνήθεια ή όποια έμεινε μέχρι
σήμερα.

—Τρία πράγματα άδυνατεί ν' άποφύγη μια γε-
ναία :

—Νά περάση μερός από ένα έπιποκό, χωρίς
νά σταματήση.

—Νά ιδή ένα μικρό παιδί, χωρίς νά τό φιλήτη.

—Νά προσέχη ένα θωμό φόρεμα και νά μη
ροτήρη ποσο στοιχιά ο πήζε.

—Μία 'Αγγλική έφημερίδα παρέχει στις άνα-
γνώστους τής τής παρικόλου σημερινής προς δια-
τήρησι τής καλλήνης των :

—Κάνετε ζωημερινος ένα όλογοστίμο μπάνιο
κι' όποτε άτ' αυτό τρέψετε τό σώμα σας με τό
ζευμα σας.

—Νά περισταίτε κάθε μέρα τοιάχτιστο μίμηση
άμα.

—Νά διατηρήτε όση τή νύχτα άνοχητό τό παρ-
όθηρο τού δωματιου σας, ότιαν έννοείται, δεν έχει
εργασία.

—Νά μιν τρέψε κρέας και ν' άποφύγετε τά ποτά.

—Νά κρατιάτε για τό φαγητό σας αυγά, υψλα, σταφύλια και
όζα.

—Νά πίνετε τρεις φορές τή βδομάδα χιού λεμονού, ή όποιος
συντελεί στην καλή διατήρησι τού δερματιος.

—Νά άποφύγετε κάθε στενοχώρια.

—Νά κρατιάτε για ειντε χαρούμενος.

—Υπολόγεται, ότι ο άνθρωπος είναντι κάθε μέρα 1000 όζά-
δες άίμας, έξ τών όποιων 800 εινε άζωτο και 200 όζωμόνο. Τό άν-
θρώπινο όξέ τής ημερησίας είναντι μας άνόχηται μόλις σε μισή
όσα.

—Επίσης κάθε άνθρωπος είναντι ζωημερινος 800 όζάδες ά-
ζωτον, 150 όζάδες όζωμόνον και 40 όζάδες άνθρακωό άζωτο.

—Εφημερές τού ήμαζον όλοφύλου θεωρούσαν οί Καλδαίοι.

—Τό πρώτο ήμάζο όλοφύλου τών Ρωμαίων χρονολόγηται από
τό έτος 262 π. Χ.

—Οί άνθρώποι, τούς όποιους μεταχρωμάζωσατε σήμερα είναντι
στην Ερώση από τήν 'Αραβία κατά τό 550 π. Χ.

—Ο Πηθερός άναφέρει κάποι, ότι τά πρώτα κοινάδια προ-
ήθαν από τήν Αίγυπτο.

—Εφευρέτης τής μέρας θεωρείται ο άσχαίος
θεός τών Αιγυπτίων 'Ομορς.

—Ο πρώτος έξόστως κατασκευαστήρας από έναν
Ρωμαίο όνοματι Μένου.

—Οί Ρωμαίοι χρησιμοποιούσαν τό βούτερο και
για κατάλαμα στις πληγές των.
—'Αναφέρεται σε κάποιους έπίχρωμας και
στην έπιση τού 'Αισώου.
—'Η πρώτη βούβα όχτησε στό 1521 κατά τήν
πολιορκία τής πόλεως Μεδίης.
—Ο μέσος όρος τής ζωής τού σημερινού άν-
θρώπου τών πόλεων εινε εικοσεπτάμηνη χρόνια.
—Υπολόγεται ότι κατά τόν 19ο αιώνα στο
Νότιο Πόλο εζάθησαν 400 άνθρώποι και 200 πλοία.

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

